

[Indenrigsministeren.]

syn til partierne her i salen; det er partierne som sådanne, der til syvende og sidst får den afgørende indflydelse på denne sag, og så kan det efter vor mening ikke være rimeligt og rigtigt, hvis det kan forme sig på den måde — og teoretisk kan det jo gøre det — at der sidder en række politiske repræsentanter i kommissionen, som ikke har sæde her i salen og ikke repræsenterer partierne her i salen. Ud fra dette synspunkt har vi ment, at det ville være rimeligt og rigtigt at stille partierne friere og virkelig lade dem disponere over den plads, som det var hensigten at give dem, dengang loven blev vedtaget.

Jeg vil gerne sige til hr. Sigsgaard, at jeg har kun godt at referere om det arbejde, som hr. Sigsgaard har udført i kommissionen, og som jeg kender til. Både samarbejdet og den saglige indsigt har, så vidt jeg er orienteret, været fortrinlig, og det kan jeg kun sige tak for. Det, der hindrer hr. Sigsgaard i at fortsætte efter vedtagelsen af det lovforslag, der her foreligger, er jo, at hans parti som bekendt ikke opnåede mere end et begrænset antal repræsentanter ved valget. Denne retningslinje har jo været fulgt i tingets arbejde i mange, mange år, selv om der kan påvises enkelte undtagelser, og vi har ment at måtte gå videre ad denne vej.

Hvad angår folketingets arbejdsform, er det jo ikke en sag, som hører under mit område, og jeg skal derfor lade det ligge. Men jeg har med disse par ord villet motivere, hvorfor vi har foreslået dette, og jeg håber, tinget vil forstå — hvad jeg også har fået indtryk af gennem de øvrige indlæg — at det er ud fra et overordentlig sagligt synspunkt, vi ønsker kommissionen styrket gennem indføjelser af disse bestemmelser i loven.

Sigsgaard: Jeg takker ministeren for de venlige bemærkninger om min medvirken i kommissionsarbejdet.

Når ministeren siger, at det er meget saglige overvejelser, der har ført til fremsættelsen af dette lovforslag, vil jeg dertil sige, at jeg synes, det er meget sagligt, når det foreslås, at SF bliver repræsenteret i kommissionen, det er klart; det er sagligt, at et parti med et sådant antal repræsentanter i folketinget, som SF har, har sæde i denne kommission. Dertil kan jeg altså følge mini-

steren. Men så sagde ministeren derudover gentagne gange næsten besværgende, at det var også saglige motiveringer, der førte til, at vi skulle smides ud — ministeren brugte ikke det udtryk, men nu bruger jeg det altså: at det var saglige motiveringer, der førte dertil. Men jeg håber, man lagde mærke til, at der ikke blev fremført et eneste sagligt argument for, at ikke alle folketingets partier skulle repræsenteres. Det eneste argument var, at dette brugte man i hvert fald ret tit, selv om der var undtagelser. Men der er altså ikke noget som helst, der har hindret ministeren eller vil forhindre det udvalg, som nu skal arbejde med sagen, i at sikre, at alle folketingets partier bliver repræsenteret i kommissionen. I hvert fald har vi ikke i dag hørt nogen argumenter derfor og kommer næppe til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til udvalget angående forslag til lov om kommunernes styrelse. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om terapiassistenter.

(Lovforslaget (nr. 65) findes i tillæg A. sp. 1265, fremsættelsen i tidenden sp. 614).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lene Christensen: I 1966 blev uddannelsesnævnet for sundhedsvæsen nedsat, og jeg synes, det er glædeligt, at der hermed er blevet sat skub i uddannelserne inden for sygehus- og sundhedsvæsenet. Jeg finder det fuldstændig rimeligt, at når staten påtager sig ansvaret for og til dels også udgifterne ved terapiassistenternes uddannelse, må den også påtage sig ansvaret for den autorisation, der skal være for denne stilling.